

25 Heer, ik hef mijn hart en handen

Psalm 25

1. Heer, ik hef mijn hart en handen
op tot U, beslecht mijn zaak.
Weer van mij de smaad en schande
van mijns vijands leedvermaak.
Ja, zij worden zeer beschaamd
die de goede trouw verachten,
maar wie uw gebod beaamt,
mag gelovig u verwachten.
7. Gods verborgen omgang
vinden zielen waar zijn vrees in woont;
't heilgeheim wordt aan zijn vrinden
naar zijn vreeverbond getoond.
De ogen houdt mijn stil gemoed
opwaarts, om op God te letten:
Hij die trouw is, zal mijn voet
voeren uit der bozen netten.
10. Mogen mij toch steeds behoeden
vroomheid en waarachtigheid.
Hoopvol is het mij te moede,
U verwacht ik te allen tijd.
Here God van Israël,
red uw volk in tegenspoeden!
Toon uw goddelijk bestel,
dat uw hand ons toch behoeede!

547 Met de boom des levens

1. Met de boom des levens
wegend op zijn rug
droeg de Here Jezus
Gode goede vrucht.

refrein:

Kyrie eleison,
wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen
uit de dood vandaan.

2. Laten wij dan bidden
in dit aardse dal,
dat de lieve vrede
ons bewaren zal,

refrein

3. want de aarde vraagt ons
om het zaad des doods,
maar de hemel draagt ons
op de adem Gods.

refrein

4. Laten wij God loven,
leven van het licht,
onze val te boven
in een evenwicht,

refrein

5. want de aarde jaagt ons
naar de diepte toe,
maar de hemel draagt ons,
liefde wordt niet moe.

refrein

6. Met de boom des levens
doodzwaar op zijn rug
droeg de Here Jezus
Gode goede vrucht.
refrein

662 Heer, komt in deze tijd
Bij de Hemelvaart des Heren

1. Heer, komt in deze tijd
uw heerschappij,
het einde van de strijd,
de stad waar vrij,
uit boze droom ontwaakt,
de mensen wonen,
tot een gezin gemaakt,
Gods dochters en Gods zonen?
2. Heer, gaat Gij van ons heen,
in deze tijd?
Vermaakt Gij ons alleen
uw dienstbaarheid?
Laat Gij ons dan voorgoed
in hoop en vrezen
en mag uw vredegroet
het laatste woord niet wezen?
3. Uit uw verborgenheid
hebt Gij vervuld
het perk van deze tijd
met Gods geduld.
Uw woord doet telkens weer
de harten branden.
Gij blijft nabij, o Heer,
met zegenende handen.

4. Gedreven door de Geest
gaan wij getroost
de weg van alle vlees,
die onverpoosd
de Zoon des mensen gaat,
te allen tijde,
tot Hij weer voor ons staat,
zoals Hij van ons scheidde.

909 Wat God doet, dat is welgedaan

1. Wat God doet, dat is welgedaan,
zijn wil is wijs en heilig.
'k Zal aan zijn hand vertrouwend gaan,
die hand geleidt mij veilig.
In nood is mij / zijn trouw nabij.
Ja Hij, de Heer der Heren,
blijft eeuwig wijs regeren.
2. Wat God doet, dat is welgedaan.
Hij is mijn licht en leven.
Ik wil mijzelf van nu voortaan
blijmoedig aan Hem geven,
omdat ik weet / in vreugd en leed:
zijn vaderlijke ontferming
blijft eeuwig mijn bescherming.
3. Wat God doet, dat is welgedaan,
daar laat ik het bij blijven.
Al moet ik door de engten gaan
waar mij de dood zal drijven –
als God mij leidt / kan ik de tijd
van duisternis verdragen:
ik zal zijn licht zien dagen.

919 Gij die alle sterren houdt

1. Gij die alle sterren houdt
in uw hand gevangen,
Here God, hoe duizendvoud
wekt Gij ons verlangen!
Ach, ons hart / is verward,
leer het op uw lichte
hoge rijk zich richten.
2. Want de lichten die wij zelf
aan de hemel stelden,
glinsterend in het zwart gewelf,
sterren, ongerelde, -
al hun glans / dooft nochtans,
dan is heel ons leven
door de nacht omgeven.
3. God, is dan wat U verliet
uit uw hand gevallen?
Mist Gij onze wereld niet
bij uw duizendtallen?
Blijf niet ver, / doe één ster
in de nacht ons gloren,
of wij zijn verloren!
4. Christus, stille vaste ster,
o Gij licht der lichten,
waarnaar wij van her en der
onze schreden richten, -
geef ons moed; / 't is ons goed
U te zien, getrouwe,
uw hoog rijk te aanschouwen.

